

LBRIS

We know
books

ISTORIA LUMII

O ZI ÎN EVUL MEDIU

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

LITERA
mică
București

O ZI ÎN EVUL MEDIU

ÎN ACEASTĂ CARTE VEI
DESCOPERI:

- CĂ ACELA CARE AVEA O MOARĂ
AVEA O COMOARĂ.
 - DE CE EXISTĂ MAI MULTE
EVURI MEDII.
 - DACĂ EXISTAU ROȘII ÎN PIETE.
 - CÂND ESTE ORA A ȘAPTEA.
- ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

M-am trezit foarte devreme, dar am decis să nu mă mișc: mă îngrozea ideea de a-l găsi din nou pe Marco la mine în pat. Țin mult la el, dar deja de două zile vremea e urâtă, așa că nu putem să mergem la **PLAJĂ** și devenise insuportabil. Vacanța la bunicul se transforma într-un adevărat...

DEZAAAASTRUUUU! a strigat Marco din patul său. Ce dezastru, Carmen, nici azi nu putem merge la plajă!

Marco se uitase deja pe fereastră și văzuse că cerul era înnorat. Vai mie!

— Încă nu v-ați îmbrăcat? a întrebat bunicul, intrând brusc în cameră, tare grăbit. Haideți, repede! Avem atâtea de făcut!

Eu și Marco ne-am privit **PERPLECȘI** și ne-am conformat, în timp ce bunicul ieșea din cameră. Dar unde sunt pantalonii mei scurți și bermudele fratelui meu? Și tricourile?

— Bunicule! Unde sunt hainele noastre?

— Sunt în cufăr, a răspuns el, strigând din bucătărie. Puteți să stați în pijama, dacă vreți, deși n-ar fi cel mai indicat. Și asigurați-vă că cingătoarea este legată bine, acolo vă veți pune săculețul de piele cu bani.

E clar, bunicul o luase razna și eu habar n-aveam cum să mă îmbrac cu **TUNICA** verde care apăruse în mod inexplicabil în locul unde trebuiau să fie pantalonii mei scurți.

Din fericire, bunicul a venit imediat să vadă cum ne îmbrăcam. Marco avea o cămașă lungă albastră și niște pantaloni pe măsură, cu un crac alb și altul roșu. Eu, în schimb, încercam să îmbrac tunică verde, care avea niște mâneci foarte incomode, strâmte până la cot și apoi foarte largi.

M-am uitat la bunicul și am rămas mută de uimire. Cu ce era îmbrăcat? Avea niște pantaloni foarte ciudați până la genunchi, o cămașă și un fel de **VESTĂ**, și bombănea neconținut în timp ce ne ajuta să ne punem hainele:

— O mie de ani! Ce se mai schimbă lucrurile într-o mie de ani!

I-a aranjat cingătoarea lui Marco și i-a legat de ea o pungă plină cu **MONEDE**.

— Bunicule, ne poți explica ce se întâmplă? am întrebat, din ce în ce mai nedumerită.

— Ah, da, așa-i, Carmen. Nu v-am zis? Azi ne vom petrece ziua la castelul de pe deal, unde are loc o **PETRECERE MEDIEVALĂ**: îi vom privi pe meșteșugari lucrând, vom vizita piața, vom asista la un turnir cavaleresc și, partea cea mai bună, vom deveni adevărați locuitori medievali! Dar Evul Mediu este o perioadă atât de lungă încât, după cum puteți vedea, este greu să te decizi cu ce să te îmbraci. În anumite epoci se îmbrăcau într-un fel, în altele, hainele erau foarte diferite. Singurul lucru clar e că vom arăta ca niște **NOBILI** înstăriți; în toate celelalte situații, ne-ar fi fost de-ajuns o cămașă lungă din orice fel de pânză de proastă calitate.

